

door iemand medegenomen en niet terugbezorgd. Deze, blauw ingebonden, banden dragen geen stempel van ons bureau, zij zijn wellicht aan een verkeerde bibliotheek teruggezonden. Ondergeteekende zou gaarne vernemen of dit misschien het geval is, en zou ze in elk geval gaarne terug zien.

Amsterdam, 20 Februari 1939.

M. R. HEYNSIUS VAN DEN BERG.

OVER DE BEHANDELING VAN COXA VARA ADOLESCENTIUM.

Het ingezonden stuk van collega KERSSEMAKERS in het *Tijdschrift* van 18 Februari 1939 is voor mij aanleiding tot een korte uiteenzetting. Deze betreft slechts het wetenschappelijke gedeelte van het betoog van collega KERSSEMAKERS, aangezien alleen dit voor bespreking te dezer plaatse in aanmerking komt.

Mijn artikel over de behandeling van coxa vara adolescentium is een samenvatting van hetgeen ik leerde bij een nauwkeurig klinisch en röntgenologisch onderzoek van een aantal patiënten, die voor deze aandoening op verschillende wijzen waren behandeld. De uitkomst van de onbloedige redressie bleek daarbij zoo ongunstig te zijn, dat een waarschuwing tegen de toepassing van deze behandelingswijze mij gewenscht leek.

Daartegenover waren de voorloopige uitkomsten van de behandeling met den driebladigen spijker dermate bemoedigend, dat ik het van belang achtte de aandacht der Nederlandsche artsen op deze behandelingswijze te vestigen.

Mijn artikel had geenszins de bedoeling een volledig overzicht te geven van het geheele vraagstuk der coxa vara adolescentium.

Ieder, die op de hoogte is van de uitgebreide literatuur, welke hierover bestaat, zal begrijpen, dat een beknopt tijdschriftartikel over dit onderwerp noodzakelijkerwijze onvolledig moet zijn.

Nu collega KERSSEMAKERS meent de aandacht op een drietal publicaties te moeten vestigen, wil ik er op wijzen, dat de twee laatst genoemde mededeelingen geschiedden in 1938; dat is meer dan een jaar, nadat ik mijn eersten patiënt met den driebladigen spijker had behandeld.

Het feit, dat ook anderen (BÖHLER, WILSON, KERSSEMAKERS) tot een overeenkomstige wijze van behandelen van coxa vara adolescentium zijn gekomen, als die welke ik in Januari 1937 — geheel zelfstandig — (dus ook zonder kennis te hebben genomen van de mededeeling van FELSENRICH in 1936!) begon toe te passen, is voor mij een aanmoediging op den ingeslagen weg door te gaan.

Leiden, 20 Februari 1939.

C. P. VAN NES.

RUSTHUIS AAN DE RIVIERA.

Herhaaldelijk wordt mij uit Holland gevraagd naar het adres van een goed maison de repos met toezicht, dieet, en zoo voort. Tot nu toe is mijn antwoord op deze vraag niet aanmoedigend geweest. Er is nu echter op een der mooiste punten van deze streek door een zeer beschaafde Fransche dame een dergelijke inrichting geopend, die aan alle eischen voldoet. Gaarne ben ik bereid aan belangstellende collega's de noodige inlichtingen te verstrekken.

Monte Carlo, Februari 1939.
4, Boulevard des Moulins.

B. VAN TRICHT,
arts te Monte Carlo.

MYIASIS INTESTINALIS.

In zijn bijdrage tot dit onderwerp in het vorig nummer van dit *Tijdschrift* maakt collega WILDERVANCK enkele opmerkingen over mijn mededeeling in het *N. T. v. G.* 1935, blz. 5242.

a. Collega WILDERVANCK schrijft dat „in het buitenland deze infectie niet zoo zelden voorkomt als DE HAAS meent”. Leidt hij dit misschien uit mijn zeer beperkte literaturopgave af? Ik noemde in mijn (casuistische) mededeeling slechts die publicaties, die rechtstreeks werden gebruikt of waarde als overzicht hadden.

b. Collega WILDERVANCK merkt op: „Het vermoeden van DE HAAS, dat zijn geval